

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Z. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/2, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2023, č. j. MD-25431/2023-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností, oddělení správních činností (dále jen „prvostupňový správní orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 4. 2023, č. j. MHMP 863905/2023/Dit,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzen provedený záznam 12 bodů do registru řidičů.

2. Pro věc je podstatné to, zda správní orgány byly povinny vyžádat si podkladová rozhodnutí ve věci přestupků žalobce za účelem posouzení jejich způsobilosti být podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Obsah správního spisu

3. Prvostupňový správní orgán vydal rozhodnutí č. j. MHMP 863905/2023/Dit na základě příkazu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 10. 2022, č. j. MHMP 1785284/2022/Kou (dále jen „Příkaz“), a Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 3. 2023, č. j. KRPA-92358-4/PŘ-2023-000006-318 (dále jen „Oznámení“), na jejichž základě bylo žalobci zaznamenáno celkem 12 bodů za přestupky podle zákona o silničním provozu. Žalobci bylo dne 22. 3. 2023 doručeno Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal námitky proti provedenému záznamu bodů, vyjádřil nesouhlas s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů, navrhl doplnění dokazování o podklady, kterými měl být uznán vinným z přestupků. Prvostupňový správní orgán v předmětném rozhodnutí shledal námitky nedůvodnými, podklady (Příkaz a Oznámení) k provedení záznamu bodů měl za dostatečné a k tomu způsobilé, pochybnosti o údajích v nich uvedených mu nevznikly. Námitky jako nedůvodné zamítl a provedený záznam potvrdil. V doplnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal formální nedostatky Příkazu a nedostatky stran osoby přestupce, místa spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupku, formy zavinění, uložení pokuty a místa vydání u příkazového bloku ze dne 13. 3. 2023 (podkladem Oznámení byl příkaz na místě ze dne 13. 3. 2023, dále jen „Příkazový blok“), s tím, že správní orgán má povinnost vyžádat si tyto podklady.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění shrnul dosavadní průběh správního řízení a k věci samé zdůraznil, že podklady má, shodně jako prvostupňový správní orgán, za způsobilé pro záznam v registru řidičů. Vypočetl náležitosti oznámení o uložení pokuty příkazem na místě s tím, že všechna oznámení o uložení pokuty založená ve spise jsou dostatečně přesná. K odvolacím námitkám uvedl, že prvostupňový správní orgán nebyl povinen vyžádat si kopii Příkazového bloku s ohledem na to, že Oznámení založené ve spisovém materiálu obligatorní náležitosti splňuje a žalobce, resp. jeho právní zástupce uplatňuje typizované námitky, a to opakovaně. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, dle něhož námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány si musely vyžádat originály pokutových bloků. Neshledal žádné formální vady Příkazu. Pokud žalobce poukazoval na rozhodovací činnost Moravskoslezského či Jihočeského kraje (kdy obdobné podklady byly mnohokrát označeny za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení), odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35, z něhož vyplývá, že správní orgány si o způsobilosti jednotlivých oznámení o přestupku jakožto podkladů zcela správně učinily vlastní úsudek.

III. Obsah žaloby

5. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Uplatněné námitky se zásadně shodují s argumentací žalobce předkládanou v průběhu správního řízení.
6. Žalobce v prvním žalobním bodu namítal, že se žalovaný nezabýval jeho důkazními návrhy. Poukazoval na rozhodnutí jiných správních orgánů, které posuzovaly způsobilost jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních pro provedení záznamu v bodovém hodnocení řidiče a shledaly je nezpůsobilými, a zdůraznil zásadu legitimního očekávání. V souvislosti s posuzováním způsobilosti a formální bezvadnosti jednotlivých podkladů a za tím účelem jejich vyžádání správním orgánem odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
7. V druhém žalobním bodu zpochybňoval způsobilost jednotlivých (zprvu blíže nespecifikovaných) podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Samotná oznámení o uložených pokutách pokládal za nedostatečná; aby byla vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci, je nutné je vždy porovnat s předmětným rozhodnutím. Namítal, že policejní orgány nedodržely taxativně stanovené požadavky na rozhodnutí vydaná formou příkazového bloku. Ilustrativně vyjmenoval případy, kdy dle jeho názoru pokutový blok (nyní příkazový blok, pozn. soudu) nemůže být k tomu způsobilým. U příkazového bloku ze dne 13. 3. 2023 (nesprávně jím označeného jako „pokutový blok ze dne 24. 1. 2023“, kdy z obsahu odůvodnění žaloby je zřejmé, že má na mysli příkazový blok ze dne 13. 3. 2023) namítal, že nebyla přesně zachycena osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, z rozhodnutí nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani jednoznačná právní kvalifikace, stejně tak není jednoznačně označena forma zavinění, není zřetelná výše sankce, podpis oprávněné osoby a přestupce, datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí. Uzavřel, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny, způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů v registru řidičů je tak zpochybněna.
8. K žalobě připojil kopie tří pokutových bloků jiných přestupců, s touto věcí nesouvisejících, k demonstraci, které z nich splňují, resp. nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, a dále rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města Kladno, které posuzovaly způsobilost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů. Jejich provedení jako důkazních prostředků nenavrhl.

IV. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
10. K námitce žalobce o pomínutí jím předložených důkazních návrhů a odlišné „rozhodovací praxi“ správních orgánů stran zkoumání způsobilosti jednotlivých podkladů konstatoval, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu, a stejně jako ve správním řízení odkázal na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35. Doplnil, že žalobce jmenovaná rozhodnutí správních orgánů k žalobě nepřiložil, ani z nich necitoval, a není tak možné posoudit, zda se skutečně jedná o shodné případy. Ztotožnil se s postupem prvostupňového správního orgánu, pokud nevyžadoval kopii Příkazového bloku, neboť žalobce nesdělil žádné konkrétní pochybnosti týkající se spáchání přestupku. K formálním nedostatkům pokutových bloků odkázal na rozsudek

NSS ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, z něhož vyplývá, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, například z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce jeho nicotnosti. Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.

11. K druhému žalobnímu bodu, shodně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí, uvedl, že výtky žalobce k Příkazovému bloku jsou typizované a právní zástupce žalobce je uplatňuje opakovaně, opětovně citoval z odůvodnění rozsudku NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44.

V. Posouzení věci soudem

12. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce a žalovaný souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
14. Žaloba není důvodná.
15. Soud na úvod poznamenává, že s účinností od 1. 7. 2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), se na blokové řízení upravené v předešlých zákonech hledí jako na řízení příkazní, při němž je vydáván příkaz na místě (§ 112 odst. 6 přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb.). Judikatura vztahující se k blokovému řízení a náležitostem pokutového bloku je však nadále použitelná i v poměrech nastolených novým přestupkovým zákonem a soud z ní v této věci vychází.
16. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
17. Dle ustálené judikatury příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet

připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, nebo ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). V tomto postupu se uplatňuje zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).

18. K námitce žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jím tvrzeným vybočením ze správní praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje (a tudíž nerespektoval odvolací důvody), soud připomíná, že se jimi žalovaný dostatečně zabýval na straně 3 napadeného rozhodnutí. Správním orgánům nelze vytýkat, že si o způsobilosti podkladů udělaly vlastní úsudek (shodný názor je prezentován v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35). Nadto žalobce v celém správním řízení žádá rozhodnutí, která by svědčila o nějaké správní praxi, ani nedoložil. Až nyní, v řízení před soudem, předložil rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Magistrátu města Kladno. Soud uvádí, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu, že se ve vztahu k jeho případu jedná o skutkově shodný nebo obdobný případ. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.
19. V obdobné věci, v níž jiného žalobce (přestupce) zastupoval tentýž právní zástupce, k jeho totožné argumentaci o porušení zásady předvídatelnosti a legitimního očekávání NSS konstatoval: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40).
20. Z důvodů shora uvedených soud shledal první žalobní námitku nedůvodnou.
21. K druhému žalobnímu bodu je třeba nejprve znovu zopakovat, že podkladem pro provedení záznamu bodů do registru řidičů byl příkaz Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 10. 2022, č. j. MHMP 1785284/2022/Kou a Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 3. 2023, č. j. KRPA-92358-4/PŘ-2023-000006-318). Proti Příkazu a správnosti a určitosti v něm uvedených údajů žalobce v žalobě ničeho nenamítal a soud se

tudíž jeho zákonnými náležitostmi dále nezabýval (žalobce proti němu nepodal odpor a příkaz tak nabyl právní moci a vykonatelnosti). V této souvislosti možno odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný dospěl k závěru o jeho formální bezvadnosti. Soud se tedy zabýval žalobními námitkami ve své podstatě směřujícími k Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a jeho nezpůsobilosti, resp. nezpůsobilosti příkazového bloku, být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.

22. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.
23. Podle rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, je oznámení o přestupku úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
24. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak NSS tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (srov. též rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34). Z rozsudku NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44 pak plyne, že námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků.
25. Žalobce ve svých podáních (odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o námitkách i žalobě) opakuje obecná tvrzení bez jakékoliv bližší konkretizace spatřovaného pochybení. Opětovně zmiňuje, jaké náležitosti pokutový blok musí mít, a uvádí množství obecných důvodů, pro které spatřuje nedostatky (např. nepřesně či nečitelně označena osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, zkratkovitě uvádění právních předpisů, nezřetelná výše sankce, forma zavinění, údaje o datu a čase vydání), avšak nespecifikuje, jak se tato pochybení na daném příkazovém bloku konkrétně projevují.
26. Nezbyvá než konstatovat, že ve smyslu shora citované judikatury žalobce uplatnil výhradně paušální námitky rozporující takřka veškeré náležitosti příkazového bloku (popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, datum vyhotovení a převzetí žalobcem), aniž by jejich nedostatek spojil s konkrétním obsahem příkazového bloku. Soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobce tytéž paušální námitky (bezúspěšně) opakovaně uplatňuje v řadě jiných případů (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2023, č. j. 3 A 4/2019-96, ze dne 30. 3. 2023, č. j. 5 A 105/2019-56 či ze dne 15. 3. 2023, č. j. 11 A 210/2021-32). Ani v projednávané věci žalobce neupřesnil žádnou konkrétní skutečnost, která by nasvědčovala jakémukoliv pochybení v Oznámení. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy

námítky jak paušální, typizované, a tudíž apriori nevěrohodné. V řízení nevyvstaly žádné relevantní a důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů, tj. originálu příkazového bloku. Oznámení i jeho obsah odpovídá závěrům a důvodům prvostupňového správního rozhodnutí. Při provádění záznamu tudíž bylo možno vycházet „jen“ z Oznámení. Ostatně žalobce po celou dobu správního řízení a ani v řízení před soudem nikterak nerozporoval, že by se daných přestupků nedopustil, příkazový blok ze dne 13. 3. 2023 soudu ani nepředložil, přestože mu bylo jasné, že se ve správním spise nenachází. Namísto toho předložil jiné a s věcí nesouvisející pokutové bloky. Z toho je zjevné, že žalobce své námítky vznáší v zásadě účelově a nikoliv s cílem řádného soudního přezkumu.

27. K odkazu žalobce na rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, lze uvést, že v něm je dovozeno (na rozdíl od toho, co se domnívá žalobce), že *„ne každá námitka vyvolává automaticky nutnost vyžádat si původní pokutové bloky či další důkazy“* (bod 15). Jakkoliv v tam projednávaném případě soud konstatoval povinnost vyžádání si pokutových bloků správními orgány, bylo tomu tak, protože již v odvolání byly obsaženy konkrétní námítky. Obecné námítky tuto povinnost nezakládají (srov. bod 17 citovaného rozsudku). Viz shodně rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 As 26/2020-44. Nesprávný závěr žalobce vyvrací i rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019–35, č. 4189/2021 Sb. NSS, v němž uzavírá, že *„jde vždy o konkrétní případy na půdorysu určitého skutkového stavu (konkrétní obsah daných oznámení o přestupku, konkrétní výhrady uplatněné žalobci v jejich námitkách, konkrétní jimi předložené či navržené důkazy, kterými brojili proti určitým zápisům bodů do registru)“* (bod 45). V některých případech NSS shledal, že bylo nezbytné, aby správní orgán příkazové bloky vyžádal, v jiných shledal, že v daných případech postačovalo posouzení námitek na základně oznámení o přestupcích.
28. Soud shrnuje a uzavírá, že Oznámení (i Příkaz) představuje zcela způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce) s tím, že počet připsaných bodů odpovídá v jednotlivých případech popsanému jednání. Oznámení a v něm obsažené údaje se žalobci nepodařilo věrohodným způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálu příkazového bloku. Ani druhá žalobní námitka proto není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Soud z uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti. Proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. února 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu